

5. *List apostolski motu proprio Summorum Pontificum.* *Wskazania biskupów szwajcarskich*

14. września 2007 r. wszedł w życie list apostolski *Summorum Pontificum* (SP). W tym motu proprio, którego ogłoszenie papież Benedykt XVI połączył z listem do biskupów, zostają określone ramowe warunki dla sprawowania Mszy św. według promulgowanego przez papieża Jana XXIII *Missale Romanum* jako nadzwyczajna forma liturgii Kościoła.

W przyjęciu swego autorytetu i odpowiedzialności za liturgię, o których przypomina Ojciec Święty w swoim liście w nawiązaniu do Soboru Watykańskiego II (*Sacrosanctum Concilium* 22), ordynariusze dla regionu szwajcarskich diecezji i opactw terytorialnych w czasie 277. Zebrania Zwyczajnego szwajcarskiej Konferencji Biskupów w dniach od 10. do 12 września 2007 w Givisiez (FR) ustalili następujące wskazania dla Mszy św. we wspólnotach parafialnych.

Mają się one przyczynić do tego, aby wierni, którzy w ich postawie religijnej związani są ze starszą formą liturgii, mogli mieć dostęp do Mszy św. w formie nadzwyczajnej, o ile jest to w ramach istniejących możliwości do zrealizowania.

1. Możliwość sprawowania Mszy w formie nadzwyczajnej musi uwzględniać zasadę harmonii między zainteresowaniem i dobrem proszących o nią wiernych i zwyczajną troską pasterską o parafię pod kierownictwem biskupa. Dopuszczenie nadzwyczajnej formy nie może umocnić istniejących napięć albo nie może wywołać nowych podziałów (por. *SP* Art. 5 § 1).

2. Zwyczajną formę Mszy należy sprawować według *Missale Romanum* 1970 (w wydaniu *Editio typica tertia* 2002 i – do ukazania się niemieckiego tłumaczenia 3. wydania – *Messbuch für die Bistümer des deutschen Sprachgebiets* 2. Auflage 1988). Do nadzwyczajnej formy Mszy św. należy używać *Missale Romanum* 1962 (n. p. *Editio juxta typicam* Regensburg 1962, z tekstami własnymi dla diecezji) (por. *SP* Art. 1).

3. Sprawowanie Eucharystii w parafii będzie się odbywało w formie zwyczajnej. W niedziele i święta może do tego dojść *jedna* Msza w formie nadzwyczajnej, nie może ona jednak zastąpić Mszy w formie zwyczajnej (por. *SP* Art. 5 § 2). Msze św. w formie nadzwyczajnej powinny przy publicznym ogłaszaniu być jako takie zadeklarowane.

4. Wniosek o zezwolenie przez Proboszcza (gem. *SP* Art. 5 § 1) mogą składać grupy świeckich (por. *SP* Art. 7) w *jakiejś* Parafii wzgl. w związku parafii lub jednostce duszpasterskiej. Jeśli grupy składają się z członków z różnych parafii wzgl. związku parafii lub jednostek duszpasterskich, wniosek należy skierować do biskupa diecezjalnego, który może wyznaczyć partnera do rozmów. Ten powinien w porozumieniu z proboszczami starać się o regionalne zezwolenie.

5. Co do rodzaju i wielkości grup starających się o zezwolenie nie podaje się żadnych określeń, aby móc w sposób właściwy odpowiedzieć miejscowym uwarunkowaniom. Postulat stałości (por. *SP* Art. 5 § 1) wyklucza wnioski o jednorazowe Msze święte.

6. Konieczna umiejętność kapłana dla celebracji w formie nadzwyczajnej (por. *SP*

Art. 5 § 4) obejmuje następujące wymagania:

- Dopuszczenie przez miejscowego biskupa;
- przyjęcie całej liturgii Kościoła w zwyczajnej i nadzwyczajnej formie (por. List towarzyszący papieża Benedykta XVI.);
- dobra znajomość nadzwyczajnej formy obrzędu;
- znajomość łaciny.

7. Żaden kapłan nie może być zobowiązany celebrować jedynie w nadzwyczajnej formie. Proboszczowie i rektorzy kościołów są proszeni zgłoszone życzenia o sprawowanie Mszy św. w nadzwyczajnej formie poważnie przyjmować i szukać duszpasterskiego rozwiązania.

8. Do sprawowania Mszy w nadzwyczajnej formie obowiązuje kalendarz i porządek czytań z *Missale Romanum* 1962. Należy także uwzględnić w odpowiednim czasie zapowiedziane przez Komisję *Ecclesia Dei* rozszerzenie kalendarza. Do wykonania czytań w języku narodowym (por. *SP* Art. 6) należy użyć perykop z zatwierdzonego lekcjonarza do *Messbuch für die Bistümer des deutschen Sprachgebiets* 1988. Alternatywnie można użyć mszalika „Schott” 1962.

9. Jako podstawę dla sporządzenia po trzech latach relacji na temat doświadczeń z regulacjami *Motu proprio* (por. List papieża Benedykta XVI) powinien Proboszcz wzgl. Rektor, jeśli w swojej parafii wzgl. kościele udzielił zezwolenia na nadzwyczajną formę Mszy św., przedstawić biskupowi diecezjalnemu. Proboszczowie i Rektory, w których parafiach wzgl. kościołach sprawowane są Msze św. w formie nadzwyczajnej, powinni regularnie informować biskupa diecezjalnego o dalszym rozwoju tej formy. Wskazania te nabierają mocy dnia 1 października 2007 r.

Givisiez, dnia 10 września 2007 r.

- + *Kurt Koch*, biskup Bazylei
- + *Vitus Huonder*, biskup Chur
- + *Bernard Genoud*, biskup Lozanny- Genewy-Fryburga
- + *Pier-Giacomo Grampa*, biskup Lugano
- + *Norbert Brunner*, biskup Sitten
- + *Markus Büchel*, biskup St. Gallen
- + *Joseph Roduit* CRA, opat St-Maurice
- + *Martin Werlen* OSB, opat Einsiedeln